

DialektelementeDialektversionKoineversion

ούλοῦθε

ὀλοῦθε 17

νὰ ντὸν

νὰ τὸν 20

παπούτσα

παπούτσια 25

Konventionen der SchriftkoineDialektversionKoineversion

τὸμ πήγανε

τὸν πήγανε 20

διάολος

διάβολος 22

φονιάς

φονιάς 27

᾽ς τῆ φούρκα

στῆ φούρκα 24

τά λειωσα

τά ᾽λειωσα 35

Stilistische VeränderungenDialektversionKoineversion

κουμπάρος

κουμπάρος του 9

τότε

τότες 14

Στὸ τέλος τὸν καταδικάσανε

Τὸν καταδικάσανε 18

Interpunktion

Dialektversion

κουμπάρο.

ἐβοήθησε καὶ

μεγαλύτερα καὶ

τὸν ἔκρυβε ἄγάλι'

τὸν ἔκρυβε καὶ

ἐσκότωσε ἔνανε καὶ

ὁ κουμπάρος ἐχάθηκε'

ὁ κλέφτης ἂν καὶ τὸν

σὲ θάνατο καὶ ὄντας

παπούτσα λειωμένα.

φοιᾶς ἅμα

Τί γίνεσαι κουμπάρε

τί παθαίνω καὶ σὺ

Τά λειωσα γιὰ

αὐτοῦ».

Koineversion

κουμπάρο... 2

ἐβοήθησε, καὶ 3

μεγαλύτερα, καὶ 6

τὸν ἔκρυβε. Ἐγάλι' 7

τὸν ἔκρυβε, καὶ 10

ἐσκότωσε, ἔνανε καὶ 13

ὁ κουμπάρος ἐχάθηκε. 15

ὁ κλέφτης, ἂν καὶ τὸν 16

σὲ θάνατο, καὶ ὄντας 19

παπούτσα, λειωμένα. 25-29

φοιᾶς, ἅμα 27

Τί γίνεσαι, κουμπάρε 28

τί παθαίνω, καὶ σὺ 30

Τά ἄλειωσα, γιὰ 35

αὐτοῦ!...». 36

Laografia 2, S.589-90
(Ohne Titel)

Μιὰ φουρά κ' ἔναν κιρὸ
ἦταν ἕνας πλούσιους
ἔμπουρας κὶ γύρζιν 'ς τὰ
χουριά. Εἶχιν σπίτια,
5 ἠδύσματα, κὶ τί δὲν
εἶχιν! Τ πλιού του γάλα,
ἀπ' λέει ἢ λόγους,
βρίσκουνταν 'ς τοῦ σπίτι
τ. Μιὰ φουρά τὸν ἔρρξιν ἢ
10 μοίρα νὰ κουνέψ 'ς ἕνα
χουριό, ποῦ δὲν ἦταν χάν',
κ' ἦθλιιν δὲν ἦθλιιν, πάει
τοῦ βράδ νὰ μείν' 'ς ἕνα
φτουχὸ καλύβ, καλὴ ὦρα
15 σὰν τοῦ θκό μας. Οὐ
καιμένους ἢ νοικοκύρς
τοῦν ἀδέθκιν, τοῦν ἔδουκιν
νὰ φάη νὰ πιῆ ὃ τ' ἔδουκιν
οὐ Θεὸς κ' ὕστερα τοῦν
20 ἔστρουσιν ς τῆ μιὰν κόχ'
νὰ κοιμηθῆ κὶ 'ς ν ἄλλ'
πλάιασιν αὐτὸς κουντὰ ς
τῆ γυναικὰ τ, ποῦ
κείτονταν λιχώνα ἀποῦ
25 τρεῖς μέρις μπρουστύτιρα.
Ποῦ καταλαχοῦ ἰκείνου
τοῦ βράδ νὰ πὰν κ' οἱ
μοῖρις νὰ γράψν τοῦ
μικρό. Ἦταν κουρίτσ. Ὅλοι
30 ἀπουκοιμήθκαν, μούγκι ἢ
πλούσιους δὲ μπουροῦσιν
νὰ κοιμηθῆ. Γύρζιν, γύρζιν
σὰν τ' ἀρνὶ 'ς τοῦ σουγλι
πουκάτ ἀπ ν τσέργα.
35 Ἄξαφνα γρίν... κάμ' ἢ
θύρα. Τ' ἀκούει ἢ
πλούσιους, βγάξ τοῦ
κιφάλι κὶ τί νὰ ἰδῆ! Οὐ
νοντὰς ἔλαμπιν σὰ μέρα
40 μισμέρ κὶ

Lukatos 170-172:
ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΔΕΝ
ΞΕΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
β' - Ἡ μοίρα τοῦ κοριτσιοῦ.

Μιὰ φορὰ κὶ ἔναν καιρὸ
ἦταν ἕνας πλούσιος
ἔμπορας καὶ γύριζε στὰ
χωριά. Εἶχε σπίτια,
φαγητά, καὶ τί δὲν
εἶχε! Τοῦ πουλιοῦ τὸ
γάλα, ποῦ λέει ὁ λόγος,
βρίσκουνταν στὸ σπίτι
του. Μιὰ φορὰ τὸν ἔριξε ἢ
Μοίρα νὰ κουνέψη σ' ἕνα
χωριό, ποῦ δὲν εἶχε χάνι,
κὶ ἦθελε - δεν ἦθελε,
πάει τὸ βράδν νὰ μείνη σ'
ἕνα φτωχὸ καλύβι, καλὴ
ὦρα σὰν τὸ δικό μας. Ὁ
καημένος ὁ νοικοκύρης
τόνε δέχτηκε, τοῦ ἔδωκε
νὰ φάη, νὰ πιῆ ὃ, τι
ἔδωκε ὁ Θεός, κὶ ὕστερα
τοῦ ἔστρωσε στῆ μιὰ κόχη
νὰ κοιμηθῆ, καὶ στὴν ἄλλη
πλάγιασεν αὐτὸς κουντὰ
στῆ γυναικὰ του, ποῦ
κείτονταν λεχώνα ἀπὸ
τρεῖς μέρες
μπροστύτερα.
Ὁποῦ καταλαχοῦ ἐκείνο
τὸ βράδν, νὰ πὰν' κὶ οἱ
Μοῖρες νὰ γράψουνε τὸ
μικρό. Ἦταν κορίτσι.
Ὅλοι ἀπουκοιμηθήκανε,
μόνο ὁ πλούσιος δὲ
μποροῦσε νὰ κοιμηθῆ.
Γύριζε-γύριζε
σὰν τ' ἀρνὶ στὸ σουβλί,
ποκάτου ἀπὸ τὴν καλύβα.
Ἄξαφνα γρίν... κὰν' ἢ
θύρα. Τ' ἀκούει ὁ
πλούσιος, βγάξει τὸ
κεφάλι, καὶ τί νὰ δῆ! Ὁ
νοντὰς ἔλαμπε σὰ μέρα
μεσημέρι, καὶ

Dialekt 140
Koine 17
davon 5 die Schreibweise
betreffend
Syntax 3
Älterer Sprachzustand 2
Stil 4
Interpunktion 22
Σ 188

Hier betreffen 140 von 188 Abänderungen die Angleichung der Dialektelemente. Einige davon übernimmt Lukatos jedoch, und zwar ohne zusätzliche Übertragung oder Erklärung, wie er es bei den anderen Märchen tut. Wahrscheinlich nimmt er an, daß die Wörter der Mehrheit des Leserpublikums bekannt oder zumindest verständlich sind. Die von ihm beibehaltenen Wörter sind καταλαχοῦ (S. 140 Sp. 2, Z. 26), νοντὰς (S. 148 Sp. 2, Z. 39), ὄξου (S. 149 Sp. 2, Z. 44) und auch das Wort θύρα (S. 148 Sp. 2, Z. 36), das zu der Gruppe der veralteten Wörter gehört. Das Wort ὄξου hat er aber an anderer Stelle im selben Märchen wie auch in anderen Märchen zu ὄξω (S. 149 Sp. 2, Z. 31) geändert; warum er es an dieser Stelle beibehält, ist nicht mit Sicherheit zu sagen. Wahrscheinlich ist ihm das Wort in dieser Form untergekommen.

Stilistisch greift Lukatos nur 4 mal ein. Alle 4 Bearbeitungen wären gewiß zu vermeiden gewesen,

τρεις γυναίκες
 άσπουφουριμένες κάθονται
 άλλωρια ς του μικρό. Ήταν
 οι μοίρις. Ου πλούσιους δε
 5 λέει τίπουτας, μού
 ξανασκεπάζεται κι'
 άφκριέτι τι θα πουν οι
 μοίρις.
 Ή μιὰ του γράφ: Νὰ ζήση
 10 δέκα χρόνια κι να
 πιθάν'. Ή άλλ': Νὰ
 ζήσ πολλὰ χρόνια κι να
 ζήσ φτωχό. «Κ' ή τρίτη:
 Τί τὰ θέλτι κι' αυτὰ κ'
 15 ίκεινα; Δέν κάμ να πάρη
 άντραν αυτόν, που κοιμάτ'
 ίκει ς ν κόχ';
 -Κάμ,» είπαν κ' οι
 άλλις οι δυό, τό γραψαν κ'
 20 έφυγαν.
 Ου πλούσιους σαν τ' άκουσιν,
 άπ τό να του μέρους τουν
 κακουφάκιν, που ήταν
 φτωχό του κουρίτσ, κι' άπ
 25 τ' άλλο, που ήταν μικρό κι'
 αυτός μιγάλους κι τουν
 έρχονταν δυσκολία να του
 καρτιρέσ. Τί να κάμ κι'
 αυτός; Σκώνιτι παγάλια
 30 παγάλια, αρπάχην' του μικρό
 κι του ρήχην' οξου να
 παγώσ κι να πιθάν'.
 Μὰ που να ξιριν κι' αυτός
 τί θα βγή! Του μικρό,
 35 καθώς τό ρξιν, πέφτ
 άπουπὰν ς ένα παλούκ' άπ
 του φράχτ κι' άπουμέν'
 κριμασμένου. Φουνές του
 μικρό, τσιρίδες, κακό!
 40 Φουβήθηκιν ου πλούσιους κι
 δρόμουν, ιδω πάν οι άλλ'.
 Ήπ τς φουνές ξυπνάει ου
 φτωχός ου νοικοκύρς,
 βγαίν' οξου κι τί να ιδή!
 45 Του μικρό κριμασμένου άπ'
 την κ'λιὰ ς του φράχτ.
 Του ξισκαλών', του

τρεις γυναίκες
 άσπροφορεμένες κάθονται
 άλλωγυρα στο μικρό. Ήταν
 οι Μοίρες. Ο πλούσιος δε
 λέει τίποτα, μόνο
 ξανασκεπάζεται κι'
 άφουγκριέται τι θα πουν οι
 Μοίρες.
 Ή μιὰ του γράφει: «Νὰ
 ζήση δέκα χρόνια και να
 πεθάνη». Ή άλλη: «Νὰ
 ζήση πολλὰ χρόνια και να
 ζήση φτωχό». Κι' ή τρίτη:
 «Τί τὰ θέλετε κι' αυτὰ κι'
 15 έκεινα; Δέν κανει να πάρη
 άντρα αυτόν, που κοιμάτ'
 εκεί στην κόχη;» -
 «Κάνει» είπαν κι' οι
 άλλες οι δυό, τό 'γραψαν
 κι' έφυγαν.
 Ο πλούσιος σαν τ' άκουσε,
 άπ' τό 'να το μέρος του
 κακοφάνηκε που ήταν
 φτωχό το κορίτσι, κι' άπο
 25 τ' άλλο που ήταν μικρό κι'
 αυτός μεγάλος, και του
 έρχόταν δυσκολία να το
 καρτερέση. Τί να κάμη κι'
 αυτός; Σηκώνεται άγάλι-
 30 άγάλια, αρπάχνει το μικρό
 και το ρίχνει οξω να
 παγώση και να πεθάνη.
 Μὰ που να 'ξερε κι' αυτός
 τί θα βγή! Το μικρό,
 35 καθώς τό 'ριξε, πέφτει
 άπάνω σ' ένα παλούκι του
 φράχτη, κι' άπομένει
 κρεμασμένο. Φωνές το
 μικρό, τσιρίδες, κακό!
 40 Φοβήθηκε ο πλούσιος και
 δρόμο, έδω πάν οι άλλοι!
 Ήπ' τις φωνές ξυπνάει ο
 φτωχός ο νοικοκύρης,
 βγαίνει οξου και τί να δή!
 45 Το μικρό κρεμασμένο άπ'
 την κοιλιὰ στο φράχτη. Το
 ξεσκαλώνει, το

denn, wie man anhand der Liste sehen kann, bestand in der Dialektversion kein Verstoß gegen die Regeln der Schriftkoine. Das Ersetzen von τσέργα (S.148 Sp. 1, Z. 34) durch καλύβα (S.148 Sp. 2, Z. 34) erscheint sogar völlig willkürlich und unüberlegt, da τσέργα "Bettdecke" bedeutet (s. Dimitrakos). Die Interpunktion verändert Lukatos am zweithäufigsten, nämlich 22 mal - er paßt sie den Regeln der Schriftkoine an.

- παίρν' μέσα κ' ένα κ' ένα γιατρόν. "Ας εἶνι, τό ραψαν κὶ μὶ κερὸν γιατρεύκιν. Μούγκι κάτ
- 5 σμάδια ἀπόμειναν. Μὰ ἰδῶ νὰ ἰδῆς τώρα ποὺ τὰ γραμμένα δὲν ξιγράφουντι. Πέρασαν ἀποὺ
- 10 τῶτι χρόνια πουλλά. Μιὰ φουρὰ νὰ τους πάλι οὐ ἴδιους οὐ ἔμπορας 'ς τοῦ ἴδιου τοῦ χουριό. 'Ἰκεῖ ποὺ σέβινιν, νὰ κὶ ἀνταμών' 'ς τοῦ δρόμου ἔνα
- 15 κουρίτσ, ποὺ πάλινιν 'ς τῆ βρύσ νὰ πάρ νιρό. Σὰ νὰ τὸν ἄρσιν τὸν ἔμπορα. Τοῦ ζῆτ' σιν νιρὸ νὰ πιῆ, τὸν γλέπ τοῦ ξαναγλέπει,
- 20 τόσου τοῦ γλιπιν, τόσου κὶ καλύτιρου τὸν φαίνονταν. Τί νὰ κάμ κὶ αὐτός; 'Ρουτάει, τίνους εἶνι, κὶ μὴν κὶ δυὸ προξεντήν νὰ
- 25 τοῦ πάρ γυναῖκα. "Ἐνα κ' ἔνα ὕστια ἔκαμαν κὶ χαρὰ κὶ σὶ λίγισ μέρις πῆριν οὐ ἔμπορας τῆ γυναῖκά τ κὶ πάει ς τοῦ χουριό τ. Πουλὶν
- 30 κερὸ ἠγλιπιν οὐ ἔμπορας τὰ σμάδια, μὰ τὸν ἔρχονταν ἀντροπῆ νὰ ρωτήση. Μὰ ὕστια ὕστια δὲν βάσταξιν.
- 35 «Δὲ μὶ λές, μουρῆ γυναῖκα, τί ν' αὐτὰ τὰ σμάδια ς τὴν κ'λιά σ; -Ἐέρου κ' ἰγώ; Λέν πῶς τὸν κερὸ, ποὺ ἤμουν
- 40 μκρή, κάποιους μι ἀπέταξιν νύχτα ἀπάν ς τὰ παλούκια π τοῦ φράχτη κὶ ξύπνησαν κὶ μὶ γλύτουσιν, μὰ τὰ σμάδια ἀπόμειναν.
- παίρνει μέσα, κὶ ἔνα - κὶ ἔνα στὸ γιατρό. "Ας εἶναι. Τό 'ραψαν, καὶ μὲ καιρὸ γιατρεύτηκε. Μὸνο κάτι σημάδια ἀπόμειναν.
- Μὰ ἐδῶ νὰ δῆς τώρα, ποὺ τὰ γραμμένα δὲν ξεγράφονται. Πέρασαν ἀπὸ τότε χρόνια πολλά. Μιὰ φορά, νὰ τος πάλι ὁ ἴδιος ὁ ἔμπορας στὸ ἴδιο τὸ χωριό.
- 'Ἐκεῖ ποὺ ἔμπαινε, νὰ κὶ ἀνταμώνει στὸ δρόμο ἔνα κορίτσι, ποὺ πῆγαινε στὴ βρύση νὰ πάρη νερό. Σὰ νὰ τοῦ ἄρσεσε τοῦ ἔμπορα. Τοῦ ζήτησε νερό νὰ πιῆ, τὸ βλέπει, τὸ ξαναβλέπει, ὅσο τό 'βλεπε τόσο καὶ καλύτερο τοῦ φαίνονταν. Τί νὰ κάμ κὶ αὐτός; Ρωτάει τίνος εἶναι, καὶ μιὰ καὶ δυὸ, προξενητῆ νὰ τὸ πάρη γυναῖκα. "Ἐνα κὶ ἔνα ὕστερα ἔκαμε καὶ γάμο, καὶ σὲ λίγες μέρες πῆρε ὁ ἔμπορας τῆ γυναῖκα του καὶ πάει στὸ χωριό του.
- Πολὺν καιρὸ ἔβλεπεν ὁ ἔμπορας τὰ σημάδια, μὰ τοῦ ἔρχονταν ἐντροπῆ νὰ ρωτήση. Μὰ ὕστερα - ὕστερα δὲ βάστηξε:
- «Δὲ μοῦ λές, μωρῆ γυναῖκα, τί ν' αὐτὰ τὰ σημάδια στὴν κοιλιά σου;»
- «Ἐέρω κὶ ἐγώ; Λένε πῶς τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουν μκρή, κάποιους μὲ πέταξε νύχτα ἀπάνου στὰ παλούκια τοῦ φράχτη, καὶ ξύπνησαν καὶ μὲ γλύτωσαν, μὰ τὰ σημάδια ἀπόμειναν».

- Νὰ σὶ πῶ, μουρὴ γυναῖκα,
ἐγὼ φταίγω. Τὰ γραμμένα
δὲν ξεγράφουντι.»

-«Νὰ σοῦ πῶ, μωρὴ
γυναῖκα, ἐγὼ φταίω. Τὰ
γραμμένα δὲν
ξεγράφονται.»

Dialektelemente

DialektversionKoineversion

φουρά	φορά 148,1
κιρό	καιρό 148,1
πλούσιους	πλούσιος 148,2
ἔμπουρας	ἔμπορας 148,3
κὶ	καὶ 148,3
γύρζιν	γύριζε 148,3
χουριὰ	χωριὰ 148,4
εἶχιν	εἶχε 148,4
πλιοῦ	πουλιοῦ 148,6
τοῦ	τὸ 148,6
λέει	λέει 148,7
ἦ	ὁ 148,7
λόγους	λόγος 148,7
βρίσκουνταν	βρίσκονταν 148,8
σπίτι τ	σπίτι του 148,8
ἔρρξιν	ἔριξε 148,9
κουνέψ'	κονέψη 148,10
χάν'	χάνι 148,11
ἦθιλιν	ἦθελε 148,12
πάει	πάει 148,12
βράδ	βράδυ 148,13

μείν'	μείνη 148,13
φτουχὸ	φτωχὸ 148,14
καλύβ'	καλύβι 148,15
θκὸ	δικὸ 148,15
οὐ	ὀ 148,15
καιμένους	καημένος 148,16
νοικουκύρς	νοικοκύρης 148,16
τοὺν	τόνε 148,17
ἀδέθκιν	δέχτηκε 148,17
ἔδουκιν	ἔδωκε 148,17
ὑστιρα	ὑστερα 148,19
ἔστρουσιν	ἔστρωσε 148,20
κόχ'	κόχη 148,20
κοιμ'θῆ	κοιμηθῆ 148,21
ἄλλ'	ἄλλη 148,21
πλάιασιν	πλάγιασεν 148,22
κουντὰ	κοντὰ 148,22
γναῖκα	γυναῖκα 148,23
κείτουνταν	κείτονταν 148,24
λιχῶνα	λεχῶνα 148,24
ἀποὺ	ἀπὸ 148,24
μέρις	μέρες 148,25
μπροστύτιρα	μπροσύτερα 148,25
'κείνου	ἐκεῖνο 148,26
μοῖρις	Μοῖρες 148,28

<i>να γράψν</i>	<i>να γράψουνε</i> 148,28
<i>μκρò</i>	<i>μικρò</i> 148,29
<i>κουρίτσ'</i>	<i>κορίτσι</i> 148,29
<i>ἀπουκοιμήθηκαν</i>	<i>ἀποκοιμηθήκανε</i> 148,30
<i>μούγκι</i>	<i>μόνος</i> 148,30
<i>μποροῦσιν</i>	<i>μποροῦσε</i> 148,31
<i>σουγλι</i>	<i>σουβλι</i> 148,33
<i>πουκάτ</i>	<i>ποκάτου</i> 148,34
<i>βγάξ</i>	<i>βγάζει</i> 148,37
<i>κιφάλι</i>	<i>κεφάλι</i> 148,38
<i>νοντᾶς</i>	<i>νοντᾶς</i> 148,39
<i>ἐλαμπιν</i>	<i>ἐλαμπε</i> 148,39
<i>μισμέρ</i>	<i>μεσημέρι</i> 148,40
<i>ἀσπρουφουριμένες</i>	<i>ἀσπροφορεμένες</i> 149,2
<i>κάθουνταν</i>	<i>κάθονταν</i> 149,2
<i>ἀλόρια</i>	<i>ὀλόγυρα</i> 149,3
<i>τίπουτας</i>	<i>τίποτα</i> 149,5
<i>μου¹</i>	<i>μόνο</i> 149,5
<i>ξανασκεπάζιτι</i>	<i>ξανασκεπάζεται</i> 149,6
<i>ἀφκριέτι</i>	<i>ἀφουγκριέται</i>
<i>γράφ</i>	<i>γράφει</i> 149,9
<i>πιθάν</i>	<i>πεθάνη</i> 149,12
<i>ζήσ</i>	<i>ζήση</i> 149,12

¹ Das Wort ist in keinem Wörterbuch zu finden, muß aber vom Kontext her *μόνο* bedeuten.

πολλὰ	πολλὰ 149,12
τρίτ	τρίτη
θέλτι	θέλετε 149,14
ἰκεῖνα	ἐκεῖνα 149,15
ἰκεῖ	ἐκεῖ 149,17
ἄλλις	ἄλλες 149,19
ἄκουιν	ἄκουσε 149,21
μέρους	μέρος 149,22
κακουφάγκιν	κακοφάνηκε 149,23
μιγάλους	μεγάλος 149,26
ἔρχουνταν	ἐρχόταν 149,27
καρτιρέσ'	καρτερέση 149,28
σηκώνιτι	σηκώνεται 149,29
παγάλια	ἀγάλια 149,29
ἀρπάχν	ἀρπάχνει 149,30
ρήχν	ρήχνει 149,31
ἔξου	ἔξω 149,31
παγώσ	παγώση 149,32
νά 'ξιριν	νά 'ξερε 149,33
τό ρξιιν	τό 'ριξε 149,35
πέφτ'	πέφτει 149,36
παλούκ	παλούκι 149,36
φράχτ	φράχτη 149,37
ἀπουμέν'	ἀπομένει 149,37
κρимаσμένου	κρεμασμένο 149,38

φουνές	φωνές 149,38
τσιρίδις	τσιρίδες 149,39
φουβήθικιν	φοβήθηκε 149,40
δρόμουν	δρόμο 149,41
ιδῶ	έδῶ 149,41
βγαίν	βγαίνει 149,44
κ'λιὰ	κοιλιὰ 149,46
ξισκαλών'	ξεσκαλώνει 149,47
παίρν'	παίρνει 150,1
είνι	είναι 150,2
γιατρεύκιν	γιατρεύτηκε 150,4
ἀπόμναν	ἀπόμειναν 150,5
ξιγράφουντι	ξεγράφονται 150,8
τότι	τότε 150,9
νά τους	νά τους 150,10
ϊδιους	ϊδιος 150,11
άνταμών'	άνταμώνει 150,14
πάινιν	πήγαινε 150,15
βρύσ	βρύση 150,16
πάρ	πάρη 150,16
νιρò	νερò 150,16
ἄρσιν	ἄρεσε 150,17
ζήτ'σιν	ζήτησε 150,18
γλέπ'	βλέπει 150,19
καλύτερου	καλύτερο 150,21

φαίνονται	φαίνονται 150,21
ρουτάει	ρωτάει 150,23
τίρους	τίνος 150,23
προξεντήν	προξενητή 150,24
σι	σὲ 150,27
λίγισ	λίγες 150,27
πουλιν	πολὸν 150,29
ἤγλιπιν	ἔβλεπε 150,30
σμάδια	σημάδια 150,31
άντρουπή	έντροπή 150,32
βάσταξιν	βάστηξε 150,34
μουρή	μωρή 150,35
ξέρου	ξέρω 150,38
ιγὼ	ἐγὼ 150,38
λέν	λένε 150,38
κάποιους	κάποιος 150,40
μί	μὲ 150,40
ἀπέταξιν	πέταξε 150,40
γλύτουσαν	γλύτωσαν 150,40
φταίγου	φταίω 150,46
δὲν κάμει	δὲν κάνει 149,15

Konventionen der Schriftkoine

<u>Dialektversion</u>	<u>Koineversion</u>
ἀπ' λέει	ποῦ λέει 148,7
τοὺν ἔδουκιν	τοῦ ἔδωκε 148,17
τοὺν ἔστρουσιν	τοῦ ἔστρωσε 148,20
τό γραψαν	τό ἔγραψαν 149,19
τό να	τό ἔνα 149,22
τοὺν κακουφάγκιν	τοῦ κακοφάνηκε 149,23
τοὺν ἔρχουνταν	τοῦ ἐρχόταν 149,27
νά ξιριν	νά ἔξερε 149,33
τό ρξιν	τό ἔριξε 149,35
ἔς τῆ	στῆ 150,15
τοὺν ἄρσιν	τοῦ ἄρεσε 150,17
τοὺν ἔμπουρα	τοῦ ἔμπορα 150,17
τοὺν φαίνουνταν	τοῦ φαίνονταν 150,21
χαρὰ	γάμο 150,26
μί λῆς	μοῦ λῆς 150,35
ἀπουπάν	ἀπάνω 149, 36
σὶ πῶ	σοῦ πῶ 150,45

Älterer Sprachzustand

Dialektversion

Koineversion

ἡδύσματα²

φαγητὰ 148,5

σέβινιν

ἔμπαινε 150,13

Syntaktische Veränderungen

Dialektversion

Koineversion

κ' ἔνα κ' ἔνα γιατρὸν

κι ἔνα-κι ἔνα στὸ γιατρὸ 150,1-2

τόσου τοῦ γλιπιν,
τόσου κι καλύτιρου

ὄσο τό 'βλεπε
τόσο καὶ καλύτερο 150,20-21

ἀπουπὰν ς ἔνα παλούκ'
ἀπ τοῦ φράχτ

ἀπάνω σ' ἔνα παλούκι
τοῦ φράχτη, 149,36-37

Stilistische Veränderungen

Dialektversion

Koineversion

δὲν ἦταν

δὲν εἶχε 148,11

ς τῆ μιὰ ν κόχ'

στῆ μιὰ κόχη 148,20

τσέργα³

κάλυβα 148,34

νὰ ἰδῆ

νὰ δῆ 148,38

ἔκαμαν καὶ χαρά

ἔκαμε καὶ γάμο 150,26

² Bedeutet 1) Eßwaren 2) Backobst. Vgl. Andriotis, Archaismen

³ Bedeutet "eine Art Bettdecke". Vgl. Dimitrakos.

Interpunktion

Dialektversion

τὸν ἔδουκιν νὰ φάη νὰ πιῆ
 ὃ τ' ἔδουκιν οὐ Θεὸς
 νὰ κοιμηθῆ κι
 ἰκεῖνου τοῦ βράδ νὰ πᾶν
 'ς τοῦ σουγλι πουκάτ
 σὰ μέρα μισμέρ κι
 Κάμ,» εἶπαν κ'
 τοὺν κακουφάκιν, ποῦ
 κι' ἀπ τ' ἄλλου, ποῦ
 μιγάλους κι τοὺν
 ἀπ τοῦ φράχτ κι' ἀπουμέν'
 παίρν' μέσα κ' ἕνα
 Ἄς εἶνι,
 νὰ ἰδῆς τώρα ποῦ
 Μιὰ φουρὰ νά τους πάλι
 τόσο τοῦ γλιπιν, τόσο κι
 'Ρουτάει, τίνους εἶνι,
 κι μιὰν κι δυὸ
 ἔκαμαν κι χαρὰ κι
 δὲν βάσταξιν.
 τοὺν κερὸ, ποῦ ἤμουν
 π τοῦ φράχτη κι

Koineversion

τοῦ ἔδωκε νὰ φάη, νὰ πιῆ 148,17-18
 ὃ,τι ἔδωκε ὁ Θεός, 148,19
 νὰ κοιμηθῆ, καὶ 148,21
 ἐκεῖνο τὸ βράδυ, νὰ πᾶν' 148,26
 στὸ σουβλί, ποκάτου 148,33
 σὰ μέρα μεσημέρι, καὶ 148,39-40
 Κάνει εἶπαν 149,18
 τοῦ κακοφάνηκε ποῦ 149,23
 κι' ἀπὸ τ' ἄλλο ποῦ 149,25
 μεγάλος, καὶ τοῦ 149,26
 τοῦ φράχτη, κι' ἀπομένει 149,37
 παίρνει μέσα, κι' ἕνα 150,1
 Ἄς εἶναι. 150,2
 νὰ δῆς τώρα, ποῦ 150,6
 Μιὰ φορά, νά τος πάλι 150,10
 ὅσο τό ἔβλεπε τόσο καὶ 150,20
 Ρωτάει τίνος εἶναι, 150,23
 μιὰ καὶ δυὸ, 150,24
 ἔκαμε καὶ γάμο, 150,26
 ὕστερα δὲ βάστηξε: 150,34
 τὸν καιρὸ ποῦ ἤμουν 150,39
 τοῦ φράχτη, καὶ 150,42

Laografia 3, S. 499-500

Εὐτράπελον παραμῦθι
(Ἄργους)

Μιὰ φορὰ ἦταν δυὸ
γειτόνισσαις κ' εἶχανε ἡ
καθεμιά τους ἀπὸ να
παιδί' τῆς μιανῆς τὸ
5 παιδί ἦταν πολὺ σκληρό,
σωστὸς διάβλος, πείραζε
ὄλο τὸν κόσμο, καὶ τῆ
μάννα του τὴν ἐπλάνταζε
ὄλη μέρα μὲ τὰ καμώματά
10 του, γι' αὐτὸ καὶ κείνη τὸ
δερνε ὄλη τὴν ὥρα, μὰ τοῦ
κάκου, ἐκεῖνο τὸ χαβᾶ του.
Τῆς ἀλληνῆς τὸ παιδί ἦταν
φρόνιμο καὶ ὑπάκουο σὲ ὅ
15 τι τοῦ λεγε ἡ μάννα του,
ἡ γειτονιαὶ τὸ λεγε
κουτό. Ἐκεῖνο τὸ
βλογημένο, σὰν ἔβλεπε
πῶς τὸ γειτονόπουλο, ποῦ
20 τρωγε ὄλη τὴν ὥρα ξύλο,
γέλαγε, γιὰτὶ εἶχε
χοντροπετσιάσει πιά τὸ
κορμί του, ἄρχισε νὰ
γυρεύη ἀπὸ τὴ μάννα του
25 νὰ τὸ δείρη, κείνη τὸ
λυπώτανε καὶ τοῦ λεγε
«δὲν μπορῶ νὰ σὲ δείρω,
παιδί μου, χωρὶς νὰ μοῦ
δώσης ἀφορμή.» Μὰ κάθε
30 μέρα τὸ παιδί τῆς τῆς
ἔλεγε: «Δώσε μου καὶ
μένα ξύλο, πῶς δίνει ἡ
μάννα του ἔστὸ
γειτονόπουλο.» Βαρέθηκε
35 πιά ἡ μάννα του νὰ τὸ
ἀκούη νὰ τῆς λέη ὄλη τὴν
ὥρα ἔτσι, καὶ μιὰ μέρα ποῦ
τὴν στενοχώρησε πολὺ μὲ
τὴν κουβέντα αὐτῆ τοῦ
40 εἶπε: «Βλέπεις ἐκεῖ πέρα
κείνον τὸν ἄνθρωπο ποῦ
σπέρνει; νὰ πᾶς νὰ τοῦ
πῆς: μπάρμπα μπάρμπα,
ὅ τι σπέρνεις

Lukatos, S. 211-12

Οἱ ἀταίριαστες εὐχὲς ἡ:
«Τί νὰ λέω;»

Μιὰ φορὰ ἦταν δυὸ
γειτόνισσαις, κ' εἶχανε ἡ
καθεμιά τους ἀπὸ ἓνα
παιδί. Τῆς μιανῆς τὸ παιδί
ἦταν πολὺ σκληρό, σωστὸς
διάβολος, πείραζε ὄλον τὸν
κόσμο, καὶ τῆ μάννα του
τὴν ἐπλάνταζε ὄλη μέρα
μὲ τὰ καμώματά του, γι'
αὐτὸ καὶ κείνη τὸ ἔδερνε
ὄλη τὴν ὥρα. Μὰ τοῦ κάκου!
'Εκεῖνο, τὸ χαβᾶ του.
Τῆς ἀλληνῆς τὸ παιδί ἦταν
φρόνιμο καὶ ὑπάκουο σὲ ὅ,
τι τοῦ λεγε ἡ μάννα του,
μὰ ἡ γειτονιαὶ τὸ ἔλεγε
κουτό. Ἐκεῖνο τὸ
βλογημένο, σὰν ἔβλεπε
πῶς τὸ γειτονόπουλο, ποῦ
20 ἔτρωγε ὄλη τὴν ὥρα ξύλο,
γέλαγε, γιὰτὶ εἶχε
χοντροπετσιάσει πιά τὸ
κορμί του, ἄρχισε νὰ
γυρεύη ἀπὸ τὴ μάννα του
νὰ τὸ δείρη. Κείνη τὸ
λυπώτανε καὶ τοῦ ἔλεγε: -
«Δὲ μπορῶ νὰ σὲ δείρω,
παιδί μου, χωρὶς νὰ μοῦ
δώσης ἀφορμή!» Μὰ κάθε
μέρα τὸ παιδί τῆς τῆς
ἔλεγε: -«Δώσε μου καὶ
μένα ξύλο, πῶς δίνει ἡ
μάννα του στὸ
γειτονόπουλο!» Βαρέθηκε
πιά ἡ μάννα του νὰ τ' ἀκούη
νὰ τῆς λέη ὄλη τὴν ὥρα
ἔτσι, καὶ μιὰ μέρα ποῦ τῆ
στενοχώρησε πολὺ μὲ τὴν
κουβέντα αὐτῆ, τοῦ εἶπε:
«Βλέπεις ἐκεῖ πέρα
κείνον τὸν ἄνθρωπο, ποῦ
σπέρνει; Νὰ πᾶς νὰ τοῦ
πῆς: -Μπάρμπα, μπάρμπα,
ὅ, τι σπέρνεις

Dialekt 2

Koine 22

davon 8 die Schreibweise
betreffend

Stil 3

Inhalt 2

Interpunktion 63

Σ 92

Die Herkunft dieser Märchenvariante aus Argos erklärt vermutlich die Tatsache, warum es so wenig Dialektelemente zu tilgen gilt. (s. obiges Kapitel zur Schriftkoine). Im allgemeinen scheint Lukatos wenig in dieses Märchen einzugreifen. Er paßt 22 mal an die Koine an, jedoch haben nur 14 dieser Änderungen einen Einfluß auf die Aussprache. Auch seine inhaltlichen und stilistischen Eingriffe sind gering.

Jedoch greift er 63 mal in die Interpunktion ein und paßt das Märchen den Regeln der Schriftsprache an. Während z.B. vor Beginn einer direkten Rede in der Dialektaufzeichnung ein Hochpunkt gesetzt wird, benutzt Lukatos immer einen Doppelpunkt.

In der Dialektaufzeichnung gibt es eine Tendenz, ziemlich lange Sätze zu bilden, die oft auch nicht durch Kommata oder andere Zeichen gegliedert werden. Vielleicht aber existierte die Interpunktion in der Handschrift und läßt sich nur nicht lesen, weil der Druck der vorliegenden Kopie ziemlich blaß ist. In manchen Fällen wie

νὰ μὴ φυτρώση.» Πάει
 τρέχοντας τὸ παιδὶ καὶ τοῦ
 λέει: «Μπάρμπα, μπάρμπα,
 ὅ τι σπέρνεις νὰ μὴ
 5 φυτρώση.» Τὸ πιάνει
 ἐκεῖνος καὶ τοῦ δίνει μιὰ
 δυνατὴ σφαλιάρα «Τί νὰ
 λέω, μπάρμπα; -Νὰ λὲς
 «χίλια μόδια κι' ὁ σπόρος
 10 χώργια.»
 Φεύγει τὸ παιδὶ πάει
 παραπέρα βλέπει ἕνα καὶ
 ψειριζώτανε, στέκεται
 καὶ τοῦ λέει: «Μπάρμπα,
 15 χίλια μόδια κι' ὁ σπόρος
 χώργια.» Τὸ πιάνει κείνος
 τὸ παιδὶ καὶ τὸ δέρνει
 «Τί νὰ λέω, μπάρμπα; -
 Νὰ λὲς «Νὰ ψάχνης, νὰ
 20 ψάχνης καὶ τίποτα νὰ μὴ
 βρίσκης.» Φεύγει τὸ
 παιδὶ πάει παρακάτω
 βρίσκει ἕνα κυνηγὸ καὶ
 τοῦ λέει: «Νὰ ψάχνης, νὰ
 25 ψάχνης, καὶ τίποτα νὰ μὴ
 βρίσκης.» Τὸ πιάνει κεί-
 νος τὸ παιδὶ καὶ τὸ δέρνει.
 «Τί νὰ λέω, μπάρμπα; -Νὰ
 λὲς: «πεντεδέκα τὴν
 30 ἡμέρα καὶ ἑκατὸ τὴν
 ἑβδομάδα.»
 Φεύγει τὸ παιδὶ πάει
 παρακάτω βλέπει ποῦ
 πηγαίνανε ἕνα πεθαμένο,
 35 στέκεται καὶ λέει:
 «Πεντεδέκα τὴν ἡμέρα καὶ
 ἑκατὸ τὴν ἑβδομάδα.»
 Τὸ πιάνουν καὶ τὸ δέρνουν.
 «Τί νὰ λέω, μπάρμπα; -
 40 Νὰ λὲς: Τοῦτος κι' ὄχι
 ἄλλος. Θεὸς σχωρέσ-
 τονε.»
 Φεύγει πάει παρακάτω τὸ
 παιδὶ βλέπει ποῦ
 45 πηγαίνανε γαμπρὸ καὶ
 νύφη νὰ τοὺς στεφανώσουν,
 στέκεται καὶ λέει: «Τοῦτος
 κι' ὄχι ἄλλος, Θεὸς
 σχωρέστονε.» Τὸ

νὰ μὴ φυτρώση!» Πάει
 τρέχοντας τὸ παιδὶ καὶ τοῦ
 λέει: «Μπάρμπα,
 μπάρμπα, ὅ τι σπέρνεις νὰ
 μὴ φυτρώση!» Τὸ πιάνει
 ἐκεῖνος καὶ τοῦ δίνει μιὰ
 δυνατὴ σφαλιάρα. «Τί νὰ
 λέω, μπάρμπα;» «Νὰ λὲς:
 Χίλια μόδια, κι' ὁ σπόρος
 χώργια!»
 Φεύγει τὸ παιδὶ, πάει
 παραπέρα, βλέπει ἕναν
 καὶ ψειριζότανε. Στέκεται
 καὶ τοῦ λέει: «Μπάρμπα,
 χίλια μόδια, κι' ὁ σπόρος
 χώργια!» Τὸ πιάνει κείνος
 τὸ παιδὶ καὶ τὸ δέρνει.
 «Τί νὰ λέω, μπάρμπα;» -
 «Νὰ λὲς: Νὰ ψάχνης, νὰ
 ψάχνης, καὶ τίποτα νὰ μὴ
 βρίσκης!» Φεύγει τὸ
 παιδί, πάει παρακάτω,
 βρίσκει ἕναν κυνηγὸ καὶ
 τοῦ λέει: «Νὰ ψάχνης, νὰ
 ψάχνης, καὶ τίποτα νὰ μὴ
 βρίσκης.» Τὸ πιάνει κεί-
 νος τὸ παιδὶ καὶ τὸ δέρνει.
 «Τί νὰ λέω, μπάρμπα;» -
 Νὰ λὲς: «Πέντε-δέκα τὴν
 ἡμέρα, κι' ἑκατὸ τὴν
 ἑβδομάδα!»
 Φεύγει τὸ παιδί, πάει
 παρακάτω, βλέπει ποῦ
 πηγαίνανε ἕναν πεθαμένο,
 στέκεται καὶ λέει:
 «Πέντε-δέκα τὴν ἡμέρα κι'
 ἑκατὸ τὴν ἑβδομάδα!»
 Τὸ πιάνουν καὶ τὸ δέρνουν.
 «Τί νὰ λέω, μπάρμπα;» -
 «Νὰ λὲς: Τοῦτος κι' ὄχι
 ἄλλος! θεὸς σχωρέσ'
 τονε!»
 Φεύγει, πάει παρακάτω τὸ
 παιδί, βλέπει ποῦ
 πηγαίνανε γαμπρὸ καὶ
 νύφη νὰ τοὺς στεφανώσουν.
 Στέκεται καὶ λέει: «Τοῦτος
 κι' ὄχι ἄλλος! Θεὸς
 σχωρέσ' τονε!» Τὸ

σφαλιάρα «Τί νὰ λέω... (S. 10
 Sp. 1, Z. 7) ist diese
 Vermutung sogar ziemlich
 sicher zutreffend, da der
 nächste Satz mit einem
 Großbuchstaben beginnt und
 da die Aussprache des Satzes
 ohne die geringste Pause ein
 ungewöhnlich starkes
 Atemvolumen voraussetzen
 würde. Aus diesen Gründen
 sind die gezählten 63
 Änderungen als Obergrenze
 anzusehen. Dennoch sind im
 Bereich Interpunktions die
 häufigsten Änderungen
 anzutreffen.

πιάνουν καὶ τὸ δέρνουν.
 «Πέστε μου τί νὰ λέω;
 τοὺς εἶπε τὸ παιδί. Νὰ
 λές: «Νὰ ζήσης με τῆ νύφη
 5 ποῦ πήρες.»
 Φεύγει, πάει παρακάτω τὸ
 παιδί βλέπει κ' ἐρχότανε
 ἕνας καὶ τραύαγε μιὰ
 γουρούνα στέκεται καὶ τοῦ
 10 λέει: «Μπάρμπα, νὰ ζήσης
 με τῆ νύφη ποῦ πήρες.»
 Τὸ πιάνει καὶ κεῖνος τὸ
 παιδί καὶ τὸ δέρνει «Τί
 νὰ λέω, μπάρμπα; -Νὰ
 15 λές: Νὰ τὸ φᾶς με τὴν
 ὑγείά σου.» Φεύγει τὸ
 παιδί πάει παρακάτω
 βλέπει ἕνα ποῦ
 καθώτανε κ' ἔκανε τὸ
 20 χοντρό του νερό, στέκεται
 καὶ τοῦ λέει: «Μπάρμπα,
 νὰ τὸ φᾶς με τὴν ὑγείά
 σου.» Σηκώνεται ἐκεῖνος τὸ
 πιάνει τὸ παιδί καὶ τὸ
 25 δέρνει. «Τί νὰ λέω,
 μπάρμπα; -Νὰ λές
 «πούφ ἐβρώμησε.»
 Φεύγει τὸ παιδί πάει
 παρακάτω βλέπει μιὰ
 30 ἐκκλησία, μπαίνει μέσα
 καὶ λέει: «πούφ
 ἐβρώμησε.» Τὸ πιάνουν καὶ
 ἐκεῖ τὸ παιδί καὶ τὸ
 δέρνουν. «Τί νὰ λέω,
 35 μπάρμπα; -Νὰ λές «ἄχ
 λιβάνι, τί ώραῖα ποῦ
 μυρίζει.»
 Φεύγει τὸ παιδί πάει
 παρακάτω βλέπει δυὸ
 40 ἀδέρφια ποῦ μαλώνανε,
 στέκεται καὶ τοὺς λέγει:
 «ἄχ λιβάνι, τί ώραῖα
 ποῦ μυρίζει.» Ἀφήνουν
 ἐκεῖνοι τὸ μάλωμα
 45 πιάνουν τὸ παιδί καὶ τὸ
 δέρνουν. «Τί νὰ λέω,
 μπάρμπα; -Νὰ λές:
 «χωρίστε ἀδέρφια μὴ

πιάνουν καὶ τὸ δέρνουν. -
 «Πέστε μου, τί νὰ λέω;»
 τοὺς εἶπε τὸ παιδί. «Νὰ
 λές: Νὰ ζήσης, με τῆ νύφη
 ποῦ πήρες!»
 Φεύγει, πάει παρακάτω τὸ
 παιδί, βλέπει κ' ἐρχότανε
 ἕνας καὶ τράβαγε μιὰ
 γουρούνα. Στέκεται καὶ τοῦ
 λέει: «Μπάρμπα, νὰ ζήσης
 με τῆ νύφη ποῦ πήρες!»
 Τὸ πιάνει καὶ κεῖνος τὸ
 παιδί καὶ τὸ δέρνει -«Τί
 νὰ λέω, μπάρμπα;» -«Νὰ
 λές: Νὰ τὸ φᾶς με τὴν
 ὑγείά σου!» Φεύγει τὸ
 παιδί, πάει παρακάτω,
 βλέπει ἕνα ποῦ
 καθότανε κ' ἔκανε τὸ
 χοντρό του νερό, στέκεται
 καὶ τοῦ λέει: «Μπάρμπα,
 νὰ τὸ φᾶς με τὴν ὑγείά
 σου!» Σηκώνεται, τὸ
 πιάνει τὸ παιδί καὶ τὸ
 δέρνει. -«Τί νὰ λέω,
 μπάρμπα;» -«Νὰ λές:
 Πούφ! ἐβρώμησε!»
 Φεύγει τὸ παιδί, πάει
 παρακάτω, βλέπει μιὰν
 ἐκκλησία, μπαίνει μέσα
 καὶ λέει: «Πούφ!
 ἐβρώμησε!» Τὸ πιάνουν κ'
 ἐκεῖ τὸ παιδί, καὶ τὸ
 δέρνουν. -«Τί νὰ λέω,
 μπάρμπα;» -«Νὰ λές: Ἄχ,
 λιβάνι! Τί ώραῖα ποῦ
 μυρίζει!»
 Φεύγει τὸ παιδί, πάει
 παρακάτω, βλέπει δυὸ
 ἀδέρφια ποῦ μαλώνανε.
 Στέκεται καὶ τοὺς λέει:
 «Ἄχ, λιβάνι! Τί ώραῖα
 ποῦ μυρίζει.» Ἀφήνουν
 ἐκεῖνοι τὸ μάλωμα,
 πιάνουν τὸ παιδί καὶ τὸ
 δέρνουν. -«Τί νὰ λέω,
 μπάρμπα;» -«Νὰ λές:
 Χωρίστε, ἀδέρφια, μὴ

μαλώνετε» καὶ νὰ μπῆς
 ἴσθι μέση νὰ χωρίσης.»
 Φεύγει τὸ παιδί πάει
 παρακάτω βλέπει δυὸ
 5 σκυλιὰ καὶ μαλώνανε γιὰ
 μιὰ πατσιά, στέκεται καὶ
 τοὺς λέει: «Χωρίστε
 ἀδέρφια μὴ μαλώνετε» καὶ
 μπαίνει ἴσθι μέση νὰ
 10 χωρίση. Τὰ σκυλιὰ
 νομίσανε πὼς πῆγε νὰ
 τοὺς πάρη τὴν πατσιά, κι'
 ἄφησαν τὸ μάλωμα κ'
 ἔπεσαν ἀπάνω του καὶ τὸ
 15 ξέσκισαν. Κ' ἔτσι ἡ μάμμα
 του ποῦ τὸ λυπότανε νὰ τὸ
 δείρη, γίνηκε ἀφορμὴ νὰ
 πάη ἀπὸ τέτοιο θάνατο τὸ
 παιδί της. Ἡ ἄλλη ποῦ χε
 20 τὸ διαολόπαιδο, τό δερνε
 μονάχη της, καὶ τὸ εἶχε
 ἴσθι ζωή.

μαλώνετε! καὶ νὰ μπῆς
 σθι μέση νὰ χωρίσης». Φεύγει τὸ παιδί, πάει
 παρακάτω, βλέπει δυὸ
 σκυλιὰ καὶ μαλώνανε γιὰ
 μιὰ πατσά. Στέκεται καὶ
 τοὺς λέει: «Χωρίστε,
 ἀδέρφια, μὴ μαλώνετε!»
 Καὶ μπαίνει σθι μέση νὰ
 χωρίση. Τὰ σκυλιὰ
 νομίσανε πὼς πῆγε νὰ
 τοὺς πάρη τὴν πατσά, κι'
 ἄφησαν τὸ μάλωμα κ'
 ἔπεσαν ἀπάνω του καὶ τὸν
 15 ξέσκισαν. Κι' ἔτσι ἡ μάμμα
 του, ποῦ τὸ λυπότανε νὰ τὸ
 δέρη, γίνηκε ἀφορμὴ νὰ
 πάη ἀπὸ τέτοιο θάνατο τὸ
 παιδί της...

Dialektelemente

DialektversionKoineversion

διάβλος

διάλογος 161,6

πατσιὰ

πατσὰ 164,10

Konventionen der Schriftkoine

DialektversionKoineversion

γειτόνισσαις

γειτόνισσες 161,2

ἀπό να

ἀπὸ ἕνα 161,3

ὄλο τὸν

ὄλον τὸν 161,7

τό δερνε

τό ἄδερνε 161,10-11

τοῦ λεγε

τοῦ ἄλεγε 161,15

ποῦ τρωγε

ποὺ ἔτρωγε 161,20

τὴν στενοχώρησε

τῆ στενοχώρησε 161,38

χώργια

χώρια 162,10

ἕνα καὶ

ἕναν καὶ 162,12

ἕνα κυνηγὸ

ἕναν κυνηγὸ 162,23

πεντεδέκα

πέντε-δέκα 162,29

ἕνα πεθαμένο

ἕναν πεθαμένο 162,34

σχωρέστονε

σχωρέσ' τονε 162,41-2

ἐρχώτανε

ἐρχότανε 163,7

τραύαγε

τράβαγε 163,8

καθώτανε	καθότανε 163,19
έβρώμησε	έβρόμησε 163,27
μιὰ ἐκκλησία	μιὰν ἐκκλησία 163,30
᾽ςτῆ	στῆ 164,2
λέγει	λέει 163,41
λυπώτανε	λυπότανε 164,16

Stilistische Veränderungen

Dialektversion

Koineversion

παραπέρα	παρακάτω ... κυνηγò 162,21-6
σηκώνεται ἐκεῖνος τὸ...	σηκώνεται, τὸ 163,23
λυπώτανε νὰ τὸ δείρη	λυπότανε νὰ τὸ δέρη 164,16-17

Inhaltliche Veränderungen

Dialektversion

Koineversion

... ἡ μάμμα του, ἡ γειτονιὰ τό λεγε κουτό.	ἡ μάμμα του, μὰ ἡ γειτονιὰ τό λεγε κουτό. 161,15-16
---	--

Ἡ ἄλλη ποῦ χε τὸ διαολόπαιδο,
τό δερνε μονάχη της, καὶ τὸ
εἶχε ᾽ςτῆ ζωή. 164,19-22

Interpunktion

Dialektversion

γειτόμισσαις κ' εἶχανε
 ἀπό να παιδί'
 σωστὸς διάβλος πείραζε
 ὄλη τὴν ὥρα, μὰ τοῦ
 ἐκεῖνο τὸ χαβᾶ του.
 νὰ τὸ δείρη, κείνη τὸ
 τοῦ λεγε «δὲν μπορῶ
 δώσης ἀφορμή.»
 τὸ παιδί της τῆς ἔλεγε'
 'ςτὸ γειτονόπουλο.»
 μὲ τὴν κουβέντα αὐτῆ τοῦ
 τὸν ἄνθρωπο ποῦ
 μπάρμπα μπάρμπα,
 νὰ μὴ φυτρώση.»
 μιὰ δυνατὴ σφαλιάρρα
 Νὰ λὲς
 «χίλια μόδια κ' ὁ
 σπόρος χῶργια.»
 Φεύγει τὸ παιδί πάει
 παραπέρα βλέπει
 ψειριζώτανε, στέκεται καὶ
 τὸ παιδί καὶ τὸ δέρνει
 Νὰ λὲς «Νὰ ψάχνης

Koineversion

γειτόμισσες, κ' εἶχανε 161,2
 ἀπὸ ἓνα παιδί. 161,4
 σωστὸς διάλογος, πείραζε 161,6
 ὄλη τὴν ὥρα! Μὰ τοῦ 161,11
 'Εκεῖνο, τὸ χαβᾶ του. 161,12
 νὰ τὸ δείρη. Κείνη τὸ 161,25
 τοῦ 'λεγε: «Δὲ μπορῶ 161,26
 δώσης ἀφορμή!» 161,29
 τὸ παιδί της τῆς ἔλεγε: 161,31
 στὸ γειτονόπουλο!» 161,34
 μὲ τὴν κουβέντα αὐτῆ, τοῦ 161,39
 τὸν ἄνθρωπο, ποῦ 161,41
 Μπάρμπα, μπάρμπα, 161,43
 νὰ μὴ φυτρώση!» 162,5
 μιὰ δυνατὴ σφαλιάρρα. 162,7
 Νὰ λὲς: 162,8
 Χίλια μόδια, κ' ὁ 162,9
 σπόρος χῶρια!» 162,10
 Φεύγει τὸ παιδί, πάει 162,11
 παραπέρα, βλέπει 162,12
 ψειριζότανε. Στέκεται καὶ 162,13
 τὸ παιδί καὶ τὸ δέρνει. 162,17
 Νὰ λὲς: «Νὰ ψάχνης 162,17

νὰ ψάχνης καὶ τίποτα	νὰ ψάχνης, καὶ τίποτα 162,19
νὰ μὴ βρίσκης.»	νὰ μὴ βρίσκης!» 162,20
Φεύγει τὸ παιδί	Φεύγει τὸ παιδί, 162,21-22
πάει παρακάτω	πάει παρακάτω, 162,22
«πεντεδέκα τὴν ἡμέρα καὶ	«πεντε-δέκα τὴν ἡμέρα, καὶ 162,29-30
ἐκατὸ τὴν ἐβδομάδα.»	ἐκατὸ τὴν ἐβδομάδα!» 162,30-31
Φεύγει τὸ παιδί	Φεύγει τὸ παιδί, 162,32
πάει παρακάτω	πάει παρακάτω, 162,33
Τούτος κι' ὄχι ἄλλος.	Τούτος κι' ὄχι ἄλλος' 162,40-41
Φεύγει πάει παρακάτω	Φεύγει, πάει παρακάτω 162,43
τὸ παιδί βλέπει ποῦ	τὸ παιδί, βλέπει ποῦ 162,44
νὰ τοὺς στεφανώσουν,	νὰ τοὺς στεφανώσουν. 162,46
«Τούτος κι' ὄχι ἄλλος,	«Τούτος κι' ὄχι ἄλλος! 162,47-48
Θεὸς σχωρέστονε.»	Θεὸς σχωρέστονε!» 162,49
«Πέστε μου τί νὰ λέω;	«Πέστε μου, τί νὰ λέω; 163,2
Νὰ ζήσης μὲ τὴ νύφη	Νὰ ζήσης, μὲ τὴ νύφη 163,4
ποῦ πῆρες.»	ποῦ πῆρες!» 163,5
τὸ παιδί βλέπει	τὸ παιδί, βλέπει 163,7
μιὰ γουρούνα στέκεται	μιὰ γουρούνα. Στέκεται 163,9
Φεύγει τὸ παιδί	Φεύγει τὸ παιδί, 163,16-7
πάει παρακάτω βλέπει ἕνα νε	πάει παρακάτω, βλέπει ἕνα νε 163,17-8
Σηκώνεται ἐκεῖνος τὸ	Σηκώνεται, τὸ 163,23
Νὰ λῆς	Νὰ λῆς: 163,26
«πούφ ἐβρόμησε.»	«πούφ! ἐβρόμησε!» 163,27
καὶ ἐκεῖ τὸ παιδί καὶ τὸ	κι' ἐκεῖ τὸ παιδί, καὶ τὸ 163,33

Nà λές	Nà λές: 163,35
«ἄχ λιβάνι,	*Αχ, λιβάνι! 163,36
τί ώραῖα ποῦ μυρίζει.»	Τί ώραῖα ποῦ μυρίζει!» 163,37
Φεύγει τὸ παιδί	Φεύγει τὸ παιδί, 163,38
πάει παρακάτω βλέπει	πάει παρακάτω, βλέπει 163,39
δὺ ἀδέρφια ποῦ μαλώνανε,	δὺ ἀδέρφια ποῦ μαλώνανε. 163,40
'Αφήνουν ἐκεῖνοι τὸ μάλωμα	'Αφήνουν ἐκεῖνοι τὸ μάλωμα, 163,43-4
«χωρίστε ἀδέρφια	«Χωρίστε, ἀδέρφια, 163,48
μὴ μαλώνετε	μὴ μαλώνετε! 164,1
Φεύγει τὸ παιδί	Φεύγει τὸ παιδί, 164,3
πάει παρακάτω βλέπει δὺ σκυλιὰ	πάει παρακάτω, βλέπει δὺ σκυλιὰ 164,4-5
μιὰ πατσιά, στέκεται καὶ	μιὰ πατσά. Στέκεται καὶ 164,6
μὴ μαλώνετε» καὶ μπαίνει	μὴ μαλώνετε!» Καὶ μπαίνει 164,8
ἡ μάγνα του ποῦ τὸ	ἡ μάγνα του, ποῦ τὸ 164,15-6
θάνατο τὸ παιδί της.	θάνατο τὸ παιδί της... 164,18-9